

[Albrechtsen]

rart, om ministeren ville have besvaret dette helt afgørende spørgsmål, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil godt spørge ministeren for at få skabt lidt klarhed i hans synspunkt vedrørende retssagen ved et eksempel: er det sådan, at ministeren mener, at ministeren og søværnet og forsvarskommandoen har tilstrækkelig ekspertise i dag til at afgøre, om der er grundlag for at anlægge erstatningssag mod McDonnell-Douglas, eller er det sådan, at det kan man faktisk først finde ud af, når man har set, om man kan få dømt en orlogskaptajn?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om, at militær straffelov kun skal gælde i krigstid.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 21/2 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal indledningsvis fremhæve, at vi efter min opfattelse ikke kan give afkald på de særlige militære straffe- og retsplejeregler, heller ikke i fredstid. Spørgsmålet blev i begyndelsen af 1970'erne taget op i forbindelse med behandlingen af den nugældende mili-

tære straffe- og retsplejelovgivning. Efter at den daværende regering i sommeren 1970 havde besluttet at gennemføre en revision af den gældende militære straffe- og retsplejelovgivning, nedsatte forsvarsministeriet i juli 1970 en arbejdsgruppe til at udføre det forberedende lovgivningsarbejde. Grundlaget for arbejdsgruppens virksomhed var en delbetænkning, som udvalget vedrørende befalingsmandsuddannelsen og de med arbejdsklimaet i forsvaret forbundne problemer – det var det såkaldte klimaudvalg – havde afgivet samme år.

Såvel klimaudvalget som den omtalte arbejdsgruppe fandt det påkrævet at bevare særregler for militært personel på en række punkter, ligesom man fandt det hensigtsmæssigt, at sådanne særregler fortsat blev placeret i særlige love.

Jeg kan i den forbindelse henvise til bemærkningerne til forslaget til militær straffelov, der trådte i kraft den 1. april 1974, og i øvrigt kan jeg oplyse, at forslaget til militær straffelov blev vedtaget enstemmigt den 12. april 1973.

Overalt, hvor samfundet etablerer et særligt pligtforhold for enkelte grupper af personer, regulerer man forholdet ved lov. Jeg kan nævne næringsloven, beværterloven og sømandsloven. Det er derfor også naturligt, at vi har love, der specielt behandler spørgsmål, som vedrører forsvaret, herunder den militære straffe- og retsplejelovgivning.

Naturligvis kunne man lade de særlige straffebestemmelser, der vedrører den militære tjeneste, indgå som et særligt kapitel i den borgerlige straffelov, men som nævnt har man af praktiske og lovtekniske grunde ikke hidtil fundet det hensigtsmæssigt at optage sådanne særregler i en lov, hvis øvrige bestemmelser gælder for hele samfundet.

Man kan så stille spørgsmålet, hvorfor de særlige militære straffebestemmelser skal opretholdes også i fredstid. Jeg vil pege på, at allerede den omstændighed, at det danske forsvar i henhold til grundloven hviler på den almindelige værnepligt, nødvendiggør bestemmelser, der sikrer, at denne pligt efterkommes, og ud fra en lighedsgrundsætning har der altid været lagt vægt på, at samme strafferegler bør gælde for alt militært personel.

Hertil kommer, at den militære tjenestes særlige karakter, herunder hensynet til opret-